

Zdzisław Włodarczyk

Tomasz Luboiński (1959–2012)

Rocznik Wieluński 12, 217-219

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TOMASZ LUBOIŃSKI
(1959–2012)

W pełni swego dynamicznego działania odszedł 19 kwietnia 2012 roku Tomasz Luboiński. Zmarły był znanym i cenionym działaczem ludowym i samorządowcem, wieloletnim Wójtem Gminy Czarnożyły. Jego śmierć stanowi niepowetowaną stratę dla całej lokalnej społeczności.

Tomasz Luboiński urodził się 5 września 1959 r. w Klonowej (pow. sieradzki) jako syn Stanisława i Marianny z domu Przeszak. Do szkoły podstawowej uczęszczał w Czarnożyłach. Po jej ukończeniu, w 1974 roku, podjął naukę w Zasadniczej Szkole Rolniczej w Bierutowie. Kontynuował ją w tamtejszym technikum rolniczym i uzyskał specjalność: technik hodowca (matura 1979 rok). Już podczas nauki w Bierutowie dała o sobie znać druga pasja (poza rolnictwem) Tomasa Luboińskiego – zamiłowanie do muzyki – której pozostał wierny również w czasie późniejszym. Wyniki, uzyskane podczas nauki oraz podczas matury, pozwalały mu na wybór kierunku studiów – bez zdawania egzaminów wstępnych. Zgodnie ze swoimi zainteresowaniami, potwierdzonymi udziałem w olimpiadach wiedzy rolniczej (również na szczeblu centralnym), rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Ukończył je 26 kwietnia 1984 roku, uzyskując stopień magistra inżyniera w zakresie ekonomiki rolnictwa. Pierwszą pracę podjął 1 listopada 1984 roku w Wojewódzkim Ośrodku Postępu Rolniczego w Kościerzynie, początkowo pracował

jako stażysta, następnie – inspektor rejonowy. Na stanowisku tym pozostawał do końca kwietnia 1991 roku, kiedy to objął rodzinne gospodarstwo rolne w Czarnożyłach.

Dla Tomasza Luboińskiego było ważne ustawiczne uzupełnianie wiedzy, zdobytej podczas studiów wyższych. Celowi temu sprzyjało podjęcie dalszej nauki – studiów podyplomowych z zakresu Integracji Europejskiej w Zakresie Gospodarki Żywnościowej na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Ukończył je z wynikiem bardzo dobrym 12 września 1998 roku.

Mimo młodego wieku Tomasz Luboiński cieszył się zaufaniem i poparciem współmieszkańców rodzinnej gminy. Dali temu wyraz wybierając Go radnym w pierwszych wyborach samorządowych, które odbyły się 27 V 1990 roku. Wyłonionej wtedy radzie przyszło zmierzyć się z nowymi realiami, przy braku stosownych rozwiązań prawnych, adekwatnych do zaszłych w Polsce zmian ustrojowych. Wszystko to działo się pod okiem społeczności wiejskiej – niejednokrotnie sceptycznie nastawionej do nowej formuły samorządności. Na pierwszej sesji Rady Gminy Czarnożyły I kadencji Tomaszowi Luboińskiemu powierzono funkcję zastępcy przewodniczącego. W czasie trwania kadencji, władze gminne, w tym i rada, były zobligowane dokonać wielu fundamentalnych kroków. Zmiana ustroju państwa wymagała podobnych przeobrażeń na niższych szczeblach administracji. Stąd wzmożone wysiłki nad opracowaniem prawnych zasad działania, zarówno własnym, jak i podległych jednostek (np. Gminnego Ośrodka Kultury, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej).

Zaufanie, jakim darzono Tomasza Luboińskiego, okazało się trwałe. Powierzono mu bowiem mandat radnego II kadencji – lata 1994–1998. W okresie tym wchodził w skład Zarządu Gminy. Podobnie było podczas wyborów, które odbyły się 11 października 1998 roku. Na sesji, która miała miejsce 12 listopada, w tajnym głosowaniu jednogłośnie, członkowie rady wybrali Go wójtem Gminy Czarnożyły. Jak napisał o Zmarłym Julian Bartodziej: *Nowy wójt T. Luboiński mimo młodego wieku jest doświadczonym samorządowcem. Dwie poprzednie kadencje przepracował w radzie gminy: w I kadencji jako zastępca przewodniczącego rady, natomiast w drugiej należał do ścisłego kierownictwa jako członek zarządu. Znał więc zadania czekające samorząd gminy, a przede wszystkim widział potrzebę ich kontynuacji oraz ma wizje rozwoju gminy oraz sposoby ich realizacji*¹.

Wójtowi przyszło działać w zmieniającej się rzeczywistości: zmianie uległ podział administracyjny kraju. Zlikwidowano dotychczasowe województwa – w ich miejsce powołano nowe, znacznie większe. Utworzono powiaty. Wszystkim tym przeobrażeniom towarzyszyły zmiany legislacyjne, wymagające od samorządowców wytężonej pracy. Niezależnie od tego podjął działania inwestycyjne na terenie gminy. Efektem tych zabiegów było zakończenie budowy sali gimnastycznej. Pilną sprawą okazało się dokonanie zmian w systemie oświaty – wypełnienie przez władze gminy obowiązków

¹ J. Bartodziej, *Samorząd Gminy Czarnożyły w latach 1998–2009*, [w:] *Monografia Gminy Czarnożyły*, red. Z. Włodarczyk, Czarnożyły 2009, s. 446.

nałożonych przez nową ustawę. Celem wzmożonych zabiegów Wójta stało się zaopatrzenie istniejących w Czarnożyłach szkół w odpowiednią bazę oraz zaplecze rekreacyjno-sportowe. Innym zadaniem, które zaprzętało uwagę samorządowców z Czarnożył, stała się budowa kanalizacji i oczyszczalni ścieków.

27 października 2002 roku mieszkańcy gminy ponownie dali wyraz swemu zaufaniu do swojego dotychczasowego włodarza. W tym to bowiem dniu, po raz pierwszy w wyborach bezpośrednich, dokonano wyboru wójta. Tomasz Luboiński uzyskał 92% głosów. W trakcie nowej kadencji w dalszym ciągu kontynuowano rozpoczęte inwestycje sanitarne. Do priorytetów należała poprawa stanu dróg. Wiele z nich otrzymało nową nawierzchnię. Nie zapomniano również o istniejącej bazie oświatowej – rozbudowano gimnazjum, przeprowadzono liczne remonty i modernizacje w innych placówkach na terenie gminy.

Wybory wójta, które odbyły się 12 listopada 2006 roku również przyniosły sukces Tomaszowi Luboińskiemu. Ponad 92% głosów uzyskanych w bezpośrednich wyborach świadczy o powszechnej akceptacji społeczności lokalnej i szacunku jakim cieszył się Wójt wśród mieszkańców gminy.

W 1984 roku zawarł związek małżeński z Jolantą Sędziszowską. Pozostawił trójkę dzieci: Agatę, mgr farmacji (ur. 1985), Ewę, stomatologa (ur. 1988) i Jakuba (ur. 1994) studenta Politechniki Wrocławskiej.

W Zmarłym żegnamy Człowieka życzliwego, wielkiego serca i umysłu, społecznika otwartego na ludzi, z którym łączyły nas serdeczne więzi. Na zawsze pozostanie w naszej pamięci.

Zdzisław Włodarczyk